

Не раз ми ходили в дорогу,
Не раз ми вертались до хати
І знову брели від порогу —
Правдивої цілі шукати.

З борців насміхалася доля,
Зростала, проте, їх громада.
Добробут народний та воля —
То наша найперша засада.

Борців не лякають пригоди:
Шлях, мочений кров'ю та потом,
Нас виведе в панство свободи
Не нині, не завтра, так потім!

Аби не тікали ми труду,
Не падали легко з ударів,
Пригляньмось до нашого люду,
Як сум йому очі охмарив!

Знедолений ладом ворожим,
Він працею держить всі стани...
Ходім же, брати, та поможем
Порвати якшвидше кайдани!